

A tied? Azt hiszed, hogy a tied egészen, és azt csinálsz vele, amit akarsz? Hogy gombnyomásra működik, és csak be kell állítani, s aztán végigcsinálja szépen, hiba nélkül a programot a legkevesebb energia felhasználásával?

Mit hiszel te róla?

72 Juhász Zsuzsanna

A TE LELKED

Hogy elnevezheted? Hogy tűri, hogy hamis, rossz neveket adj neki? Hogy most pl. szemüreggyulladásnak hívd azt a csendes lázadását, a szerelmes dacot, az igaz, hithű tettét?

Hogy nem, nem könnyezik neked, csak azért se, mert ő szeret még, ő még a másikat szereti. Azt, akivel szakítottál hirtelen, mert a férjed megparancsolta neked, mikor rájött, hogy van neked egy másik férfid is.

És te megtetted. Meg, a férjed kérését, hogy a füle hallatára mondd ki a szavakat, hogy nem akarsz többé látni, hogy ne keressen többé, és te se fogod soha keresni.

De Ő nem mondta, mert csak te hiszed róla, hogy hatalmaskodhatsz rajta, csak te hiszed, hogy idomítható, hogy pár banánért, mint majomnak, darab színhúsért, mint tüzes karikában ugró oroszlánnak, azt adsz a szájába, amit akarsz, és máris mondja és érzi is, amit mond.

Mert nézd csak, rakhattál alá egy kiló jól összevágott vöröshagymát, amibe még csípős paprikát is dugdostál, mégse sírt. Úgy mondtad, az istennek se akartak eleredni a könnyeid, pedig a szemeid majd' kiugrottak már a nyomástól. De nem, nem tudtál sírni, hogy meggyógyulhass, hogy elmúljon a gyulladás, a fertőzés az arcüregedből, és a szemeid üregéből is.

És belátom én is, jó lett volna, jó, ha kimosódnak a bacik az arcodból, és nem tapadnak meg, és nem szaporodnak, és nem terjednek fölfelé, a homlokod felé, s aztán már csak egy ugrás onnan az agyad a jóféle, életrevaló baciknak. Mert *az*, egy buta, elbutult tápanyag lennél akkor, egy szuper baktériumtenyészet, az.

De ő ezt nem akarja. Ő legfeljebb a szemedet, akarja, legfeljebb a szemed világát áldozná fel, semmi többet. És ezt is csak miattad, mert azt hiszed róla, hogy a tied, hogy uralkodhatsz rajta, basáskodhatsz fölötte. Azt hiszed, azt mondja, amit csak akarsz, megfontolás nélkül. Mert azt hiszed talán, hogy lehet. Lehet kettő belőled. Egy valaki, aki a férjének, két gyerekének, két munkahelyének él, aki a férje helyett is dolgozik, ha kell, ha annak nincs munkája. Mert az a valaki becsületes és hű, és hű akar lenni mindenáron, akkor is, ha férje ócska, gyermeki módon bünteti, vagyis úgy, mint egy buta, gyermeklélektipró apa. Úgy, hogy napokig nem szól hozzá. És ez a valaki szenved ilyenkor, és nem ért semmit. S aztán már csak szomorkodik, és *nem* örül, ha

a férje újra beszél hozzá, mert az egészen nem érti, úgy ahogy van. Az egészet, hogy miért van büntetés bűn nélkül, hisz' ez a valaki jószándékú, áldozatkész, lemondó és spórolós, és legfőképp jót akar, jót a férjnek és a gyerekeknek. De nem gyerek, az biztos. Vagy ha gyerekes is volt húsz éve, mikor férjhez ment, felnőtt azóta, és megedződött, és el is köteleződött, és vállalná is a hűséget tiszta szívvel, ha a férje is apából férjjé, társává változott volna, és ne büntetné csak úgy, olykor egy semmiséget is több napos hallgatással. Amikor minden jobb lenne már, különösen a harmadik napon, amikor akár a válás is jobb lenne, amikor a süket csöndből jobb lenne már kifutni inkább a világba. Egyedül, egy szál semmiben, vagyon, ház nélkül, akár a gyerekek nélkül is. Akik már úgyis majdnem felnőttek. Megtalálnák az úttalan rengetegben is az anyjukat.

És tényleg jobb lenne, ha ez a valaki erős lenne, erős fizikumú, aki kettő helyett is bírná a munkát. Ha férfiasabb lenne, már-már férfi, egy férfi, akivel a férjed is szívesebben élne együtt, mert valójában fél a nőktől. Az internet rémesen szabad világában sem nőt akar, már megbocsáss, de a titokban olvasott mailjeiből ez derül ki. Te mondtad, hogy bőszen ismerkedik, és választ is, de nem akarja a nőt, a választottat, mert azt írta neki, hogy csak kibontani akarja. Kicsomagolni, mint egy karácsonyi ajándékot. Csak megmutatni neki, a nőnek, hogy nő, micsoda jó nő, de akarni, megtartani nem akarja. Bár csinált neked már két gyereket, és házasságban él, azért ő még csak incselkedik, ő még csak egy félős kamasz fiú, aki fél, valójában még fél a nőktől. Vetköztetné már őket szívesen, nézegetné őket, de aztán, ki tudja, inkább futna haza, tehozzád. Igaz is, te is a gyereklánysággal, nagy őzike szemekkel és vékonyka hangoddal ejthetted őt meg anno. Ő egy lánykát vett feleségül, és azt várja tőled, hogy az is maradj.

De te már mást akarsz, mást is akarsz. Mert közben nővé változtál, és most mintha tényleg kettő lenne belőled. Lett az a másik, a másik, aki egy gyengéd, ugyanakkor könnyen, bátran élvező nő. Egy nő, aki szeretőt is, társat is akar látni a másikban. És az a másik, az az éppen születő másik éned nem hogy nem ért semmit a férjedből, hanem egyenesen lázad. Csendesen, csendesken, de dacol. Dacol már a férjed háromnapos hallgatásával, és nem bűnbánatoskodik már, nem keresi a hibát önmagában, a magyarázatot a hallgatásra, hanem jogosnak érzi már a hiányt. Hisz te mondtad, hiányzik a mackód, az ágyas. Az alvásra is, szeretkezésre is jó, buta, de meleg alvómacid. Hát ezért mondom, hogy gondolhatod te, hogy lehetsz kétlaki, lehetsz kétszínvirág. Lakozhatsz egyszerre kétféle színű virágban. Egy vörösben és egy kékben. Hogy lehetsz nappali piros a családnak, a múltban tett ígéreteidnek, hogy beteljesítheted az ígéreteidet a gyerekeidnek, hogy az apjukkal együtt neveled készre őket. És lehetsz éjszaka kék is olykor, magadnak

élő, felnőtt nőségednek élő másik is. Kék, titkos, olykor kiszámíthatatlan, olykor bizonytalan. Olykor hisztis. De tisztázásra, tisztánlátásra igyekvő. Hát hogy gondolod, hogy lehet, lehet egyszerre két életet élni? Lehet hagymával, borssal, paprikával jól telerakott lábas fölé hajolva várni a könnyek 74 megindulását? Félve a megvakulástól? Holott te magad veszed le a saját szemednek a fényét. Te magad vagy a legnagyobb szemfényvesztője magadnak.

Mert azt hiszed, lehet? Azt hiszed, hogy tiéd? Tiéd egyedül a lelked, ami inkább a szemed világát veszi el, inkább az agyadra engedi a gennykeltő coccusokat, inkább értelmi fogyatékosná tesz téged, inkább az agyad velejét gyullasztja be. Inkább az értelmeket pusztítja el, és vele önmaga egy részét is. Mert te leszel a fertőzés után is, ha meggyógyítanak, de buta leszel, buta, kövér, mosolygós ember leszel. Egy kövér, középkorú kislány leszel egy fogyatékosotthonban. Az leszel, olyan leszel, amilyennek a férjed akart mindig is látni. Akitől már nem kell félni, nő, de azért nincs benne semmi félelmetes. De akkor se sír, akkor se hagyja a szemedet sírni ez a te mostani lelked. Nem, mert neki igazán és teljességgel, és nappal és éjszaka is hiányzik a mackó, és semmi kedve siratni. Mert lehet, hogy elküldted őt a francba férji segítséggel, de ő, a te lelked nem. Neki semmi kedve gyászolni, mert csak neked nincs már, őneki van, megvan a férfi, akit te szeretődnek hívtál csak mindig is, és most volt szeretődnek hívsz. Akit te csak még egyszer azért szeretnél felhívni, hogy rendesen, férjed füle nélkül elbúcsúzhass tőle.

De ő, a lelked, nem akar búcsúzni. Ő egyben akar maradni mindenáron. Ha már választania kell, ha már őt választásra akarod kényszeríteni, inkább egyben maradna, egy buta test egészséges, boldog lakója akar lenni inkább. És nem akar veled bolyongani egy zárt osztályon, egy sovány, önosztorozott, nikotinfüggő, kiaszott testben.

És ha a végtelen testi-lelki fáradtságtól újra egy nagy, magas, fehér ruhás alakot vizionálna, zavard el, és feküdj le aludni. Mert nem az őrangyalod ő, hanem a pszichózisod első jele.

És legalább annyit tégy meg magadért, s az istenért, hogy ne sírj, ha nem akarsz. Ne sirasd el azt a szerencsétlen medvét, ha egyszer nem akard.

Te.

Aki még egy test, egy lélek vagy.